

han burde have erklæret, at Byraadets Afgørelse som Overvalgbestyrelse var den rigtige? Eller mener man, at Ministeren burde sige: Byraadet maa paalægge Valgbestyrelsen at opgøre Valget paa en anden Maade, nemlig saaledes at begge de to her omhandlede Stemmesedler kasseredes? Eller burde man sige: Valget burde ikke være kasseret, men Indenrigsministeren burde have paalagt Valgbestyrelsen at foretage denne nye Opgørelse saaledes, at disse to Stemmesedler blev kasseret? Det forekommer mig, at hvis Folketinget skal udtale sig rent sagligt om det Spørgsmaal — og det forstaar jeg, at Forespørgernes Ordfører ønsker —, saa er det ikke nok at sige, at dette Valg ikke burde være kasseret, thi derved lades der en Mængde Spørgsmaal aabne. Man maa samtidig have at vide, hvad der da burde være sket. (*Kragh*: Det burde være godkendt.) Hvad burde være godkendt? (*Kragh*: Valget.) Hvilket Valg? (*Kragh*: Det stedfundne.) Hvilket stedfundne? Det er jo nemlig Spørgsmaalet! Thi der foreligger to Opgørelser af dette Valg, en foretaget af Valgbestyrelsen og en foretaget af Byraadet. Saa burde man sige (Afbrydelse). Jo, det er saadan! (*Christmas Møller*: Det ærede Medlem er jo enig med Byraadets Flertal!)

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren.

Rode: Det er en helt anden Ting. De ærede Medlemmer burde gøre sig klart, at denne Sag vil drage Konsekvenser efter sig, og at det derfor er givet, at Folketinget vil tage sin Beslutning vel overvejet. Derfor maa man ogsaa gøre sig klart, om det er rigtigt, at Folketinget i Dag skridter til at ville fortolke Lovens §§ 30 og 31 uden nøje at have overvejet, om den Fortolkning, Folketinget giver, kan staa for en nøje Prøvelse. Spørgsmaalet er netop dette: er Valgbestyrelsen den, der suverænt foretager Valgets Opgørelse? Og hvis andre anfægter den, kan den saa omstødes paa anden Maade end ved nyt Valg? I Loven staar der ikke noget om, at den kan omstødes paa anden Maade. Der er i det hele taget i denne Sag saa mange Spørgsmaal, at det rigtige efter min Mening vilde være, at denne Forhandling endte saaledes, som saa mange Forespørgsler her i Folketinget er endt, at man altsaa har haft Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet, give Luft for sin Misfornøjelse, udtale sin Mening om dette konkrete Spørgsmaal, hvorvidt disse

Stemmesedler burde være godkendt eller ikke godkendt, men at man ikke gaar til at udstede Fortolkninger, hvis Konsekvenser man aldeles ikke kan dømme om i dette Øjeblik.

Jeg maa altsaa mene, at det af Forespørgernes Ordfører stillede Forslag om Paastand paa Overgang til Dagsordenen er ufyldstgørende, og at Sagen ikke ligger saaledes oplyst, at Folketinget vil være i Stand til ud fra en saglig Bedømmelse at sige: det eneste rigtige er, at dette Valg burde have været kasseret. Jeg tillader mig derfor at anbefale mine Meningsfæller at stemme for den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som siger, at vi tager denne Sag til Efterretning og gaar over til næste Sag paa Dagsordenen.

Indenrigsministeren (Hauge): Den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har stillet, maa jeg fraraade Tingets ærede Medlemmer at stemme for. Derimod kan jeg tilraade Tingets ærede Medlemmer at stemme for den Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen har stillet.

Jeg skal derefter gøre nogle ganske faa Bemærkninger til, hvad der nu er fremført. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at jeg havde haft vanskeligt ved at forsvare min Handling, og det havde jeg selv leveret Bevis for derved, at jeg maatte helt tilbage til Valgene i Slagelse og Frederiksværk for at finde et Forsvar for min Handlemaade. Nu har jeg jo allerede sagt, at jeg paa ingen Maade vil dække mig bag min Forgængers, den tidligere Indenrigsminister Sigurd Bergs Ryg, men jeg har været berettiget til at pege paa, hvorledes han har stillet sig i tvende Tilfælde, hvor der blev klaget over et Valg. Han kasserede Valget i Slagelse, saaledes som det blev afholdt, uagtet der, saa vidt jeg kan skønne af de Dokumenter, der ligger i Indenrigsministeriet, var langt mere Grund til at stille sig tvivlende over for denne Afgørelse, end der er til at stille sig tvivlende overfor den Afgørelse, jeg nu har truffet. Selvfølgelig høstede ogsaa den tidligere Indenrigsminister Sigurd Berg Lovprisning for sin Afgørelse hos den ene Part og Fordømmelse hos den anden — saaledes vil det næsten i alle Tilfælde være i Sager, hvor Ministeren staar som den, der skal dømme Parterne imellem. Det samme, som jeg nu har sagt om Slagelsevalget, kan jeg sige om Frederiksværkvalget, der ligger saa nær op til dette Valg, som noget Valg